

Aşkın Kayıp Düğmesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Şubat 2018

Dar cepheli yüreğin
Güneşe nazır penceresinde
Silecek nazarında şiir ve ötesi.
Göl durgunluğunda yoldan
Düne kayarken;
Zaman, deşerken günü
Hangi minvalde yaralı kuşlardan
Arda kalan
O kanda saklı dünün gizemi.

Ben şiirde de şarkıda da yoktum
Ta ki gün döndü geceye;
Mevsim yerleşti bilinmez
Umurunda,
Kayıpların çitasında
Hangi merhale ise
Geldim, kondum bir buse tadında
Bir de demediklerimin yasını
Tutarken iki dilimin arasında
Gözsüz tek hücrelerinde pervasız kimliğin,
Yanık sesi bile yok iken
Dün denen zafiyetin...

Hem de ne için,
Demekten çok öte
İçselleşen hayatın kiblesinde
Anlık bir uçuş
Sonra da göl benzeri huzurun
Yankısında bulmak yine
Sorularımın cevabını:
Hem de kim için,
Demek bile yangın, sevgili
Yargın da yokluğun da
Başımın tacı.

İnce ucun minvalinde,
Kesirli bir ölçek/miş insanlık.
Aşkın rahlesine serildiğin
Bir nizam/miş yalnızlık.

Seslerden müteşekkil ıssız yurdu benliğin;
Zarflardan ibaret
Yüreğin kayıp zikri.
Edindiğine biat
Yandan çarklı bir düş
Tümseklerde ayraç,
Derinlerde sarkaç adına
Yol bildiğin yüreklerde
Huzura dair bir söylence imiş
Deliliğin ufku.

Zengin söylemler çıkıp da pazara;
Kanatlı düşler kaybolmuşken
Ufuk denen güzergâhta:
Depreşenden öte sakil benlik;
Darbe yediğin her sakil gün
Yine biçaresin bir başına,
Şairsin kendince
Şiar edindiğin yüreği
Sokamazken bir türlü menzile.

Topraktan geldik madem
Un ufak olduk her dem
Aşka nazır rotanda,
Kayıpların da kıblesinde
Anlık bir düşüş bellemek her acıyı,
Sarıp sarıp başa
Ereceğin huzura dair niyazların
Nasıl ki saklı derinde...

Bil ki erdin ereceksin hidayete:
Yeter ki, gölgelerden uzak dur kendince.
Sefaletin dilinde
Olsan da noksan bir tümce,

Kayıpların nazarında hengâmeden öte
Devrildiğin yollarda
Ne uğruna, demek için
Etme sakın isyan,
Alıp da nasibini kaderden
Deli fitratın sunumunda
Olma sakın fakir bir zümre.

Sevgiyi gömdüğün değil;
Dostu gördüğün değil;
Şart koştuğun olsun sadece
Aşkın kayıp düğmesini
İliştirirken yürekle devran nezdinde.